ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΚΩΝ. ΠΡΙΓΓΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ακούγοντας τη διαφήμιση από το Ρ.Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος για την έκδοση και κυκλοφορία του παραπάνω βιβλίου, σκέφτηκα, επιτέλους εκδόθηκε ένα Αναστασιματάριο που θα περιέχει την Πατριαρχική παράδοση από το στόμα ενός Ογκόλιθου της Ψαλτικής Τέχνης όπως ήταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Πρίγγος.

Όμως μέσα μου υπέβοσκε κάποια αμφιβολία ως προς το κατά πόσον η έκδοση αυτή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, (του να περιέχει τη γνήσια Πατριαρχική παράδοση), δοθέντος ότι επιμελήθηκε της έκδοσης ο κ. Γ. Κωνσταντίνου, με το βαρύγδουπο τίτλο που ακολουθεί το όνομά του, για τον οποίο δεν αμφιβάλλω, πλην όμως γνωστός οπαδός των θεωριών του Σ. Καρά.

Δανείστηκα λοιπόν το εν λόγω βιβλίο και το διάβασα με μεγάλη προσοχή, ακούγοντας ταυτόχρονα τους ψηφιακούς δίσκους με τη φωνή του αειμνήστου Άρχοντα που το συνοδεύουν.

Διαβάζοντας τον πρόλογο του γνωστού για το σωστό του ύφος συναδέλφου κ. Νεραντζή νόμισα ότι ίσως η αμφιβολία μου να διεψεύδετο, πλην όμως όταν είδα ότι συνεργάτες του επιμελητή της έκδοσης ήταν οι κ.κ. Κων. Λανάρας και Δημ. Παπαδόπουλος επίσης συνοδοιπόροι και ομοϊδεάτες του κ. Κωνσταντίνου, η αμφιβολία μου μεγάλωσε, για να γίνει βεβαιότητα, ότι σκοπός της έκδοσης ήταν η με την εκμετάλλευση του ονόματος **Κωνσταντίνος Πρίγγος** προβολή των θεωριών του Καρά με τις οποίες έχουν ποτιστεί και με τόσο πάθος υπερασπίζονται, και μας τις σερβίρουν με το όνομα του αειμνήστου Κ. Πρίγγου, υπονοώντας ότι έτσι έψαλλε ο Δάσκαλος και αδιαφορώντας αν οι ψηφιακοί δίσκοι τους διαψεύδουν πανηγυρικά.

Ας μου επιτραπεί λοιπόν η σχολίαση του βιβλίου, του θαυμαστού αυτού έργου όπως το χαρακτηρίζει ο Μακαριώτατος.

Προς το παρόν παραβλέπω τις ανακρίβειες των εισαγωγικών κειμένων επισημαίνοντας μόνο ότι ο αναφερόμενος ως επιμελητής της έκδοσης κατονομάζει σαν συνεργάτες του τους άλλους δύο, και απευθύνει τις ευχαριστίες του εκ μέρους της **συγγραφικής ομάδας.** Δηλαδή ο κ. Νεραντζής παγιδεύτηκε και τα κείμενα ή δεν είναι δικές του καταγραφές, ή πήραν τις καταγραφές του και τους άλλαξαν τα φώτα, όπως θα συμπεράνουμε.

Ας ξεφυλλίσουμε λοιπόν το βιβλίο αρχίζοντας απ' τα … κοκκινάδια! Ωραίο το κόκκινο χρώμα, αλλά εδώ το παρα-κοκκινίσανε. Μονές και διπλές διαστολές έχουν βάλει για το χωρισμό των ρυθμικών μέτρων. Άλλωστε το γράφουν στο ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ότι έγινε προσπάθεια **παρα-σήμανσης.** Οι αριθμοί όμως τί ρόλο παίζουν; Τα 6-5-7 και 8 χρησιμοποιούνται κατά κόρον σαν να πρόκειται για … χορούς. (Ξέρω ότι το 6 είναι τσάμικος και το 7 καλαματιανός, το 5 και το 8;). Δίσημος και τρίσημος δεν υπάρχει; Ο τονικός ρυθμός με μόνη τη σήμανση τρισήμων και τετρασήμων όπως στα περισσότερα σύγχρονα βιβλία δεν τους ικανοποιούσε; Ο συνεπτυγμένος(;) χωρισμός που χρησιμοποιούν δυσκολεύει τα εύκολα. Πώς θα διευθύνει ένας χοράρχης αυτόν τον κυκεώνα των ρυθμικών μέτρων; Ίσως μόνο ο ομοϊδεάτης τους κ. Αγγελόπουλος με τις αλλοπρόσαλλες φιγούρες - χειρονομίες του, που τις καταλαβαίνουν (αν τις καταλαβαίνουν) μόνο όσοι τον ακολουθούν.

Τί να πούμε για το συλλαβισμό των μελών κάτω από τις μουσικές γραμμές; Προκαλεί γέλιο αλλά και πικρία ο συλλαβισμός των παρακάτω λέξεων που πήρα για παράδειγμα, όπως είναι γραμμένες κάτω από τα μουσικά φθογγόσημα.

α-να-στα-ντι, ε-γκα-λλω-πι-σμα, ε-χθρας, κα-τε-χο-ντες, συ-μπα-ντα, α-γκυ-ραν, α-γα-λλι-α-σθω, πα-γγε-νη, φυ-λα-σσο-ντων α-πη-γγει-λαν βα-σι-λι-σσα σχόλιο: από -γκ- αρχίζει η λέξη γκαντέμης, γκάρισμα κλπ. Από -ντ- ντουβάρι, νταμάρι και η …. καμπάνα που κάνει νταν! Από -μπ- αρχίζει η λέξη … μπουμπούνας.

Μέχρι τον τρίτο ήχο, οφείλω να ομολογήσω ότι δεν αντιλήφθηκα την ύπαρξη έλξεων κατά την αιρετική θεωρία του σοφού δασκάλου τους, όμως δεν μπόρεσαν να συγκρατηθούν μέχρι το τέλος της εργασίας τους. Έτσι αντιγράφω από το 2ο και 3ο "Εις το μνήμα σε επεζητησεν"

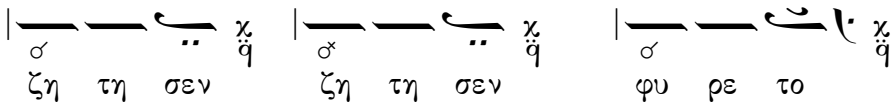

Είναι δυνατόν ο Δάσκαλος να έψαλε τα διαστήματα που καταγράφουν; Το πρώτο χωρίς τις έλξεις ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα με τα λαμπερά σαν τις ακτίνες του ήλιου διαστήματα του τρίτου ήχου, ενώ τα επόμενα δύο τα "στόλισαν" με τα κοκκινάδια τους για να τα ιδούν στον … Περισσό μήπως πουλήσουν λόγω χρώματος.

Και συνεχίζουν το Καρ-άρεστον έργο τους στο δεύτερο "Κύριε εκέκραξα" του τετάρτου ήχου που του αλλάζουν τα φώτα αν και οι διαφορές με το πρώτο είναι ασήμαντες αφού κινείται στις ίδιες γραμμές.

Η έλξη του Ζω΄ όταν το μέλος κατεβαίνει από τον Νη΄ σημειώνεται με απλή ύφεση και όταν φτάνει μέχρι τον Ζω΄ με μονόγραμμη, ενώ υπάρχουν περιπτώσεις που η συγκεκριμένη έλξη δεν σημειώνεται.

Το δεύτερο "Πάσα πνοή" του Δ΄ ήχου το έχουν **Καρα-κοκκινίσει.** Και για του λόγου το αληθές θαυμάστε **<u>Καρα-πρίγγο.</u>** (μια λέξη).

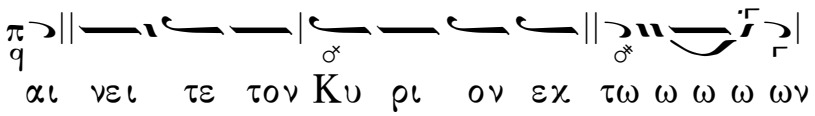

Τί ιεροσυλία Θεέ μου! Και μια που βλέπω στον πλάγιο του πρώτου ήχο συλλαβισμό "**το κέ-<u>ντρον</u>** της αμαρτίας ήμβλυνας", αναφωνώ: **Δεν <u>ντρε</u>πόμαστε;**

Ο πλάγιος του πρώτου ήχος δεν έχει έλξη του Ζω΄; Εκτός κι αν τους σώθηκε το κόκκινο μελάνι στα στιχηρά των αίνων όπου δεν άφησαν Γα χωρίς μονόγραμμη δίεση, και φοβήθηκαν το …. παραπάνω κόστος της διχρωμίας.

Ο πλάγιος του δευτέρου όταν κινείται διατονικά στο οξύ τετράχορδο δεν έχει έλξη στον Ζω΄ στην κατάβαση; Πολλές απορίες!!

Στην παραπομπή της σελ. 127 το "Σε Κύριε τον όντα" (πάλι το -ντα) αρχίζει με διατονική μαρτυρία του Πα;

Α! Να και μια σπάνια έλξη του Κε από το διατονικό φυσικό Ζω΄ και μάλιστα επί ίσου. Αντιγράφω:

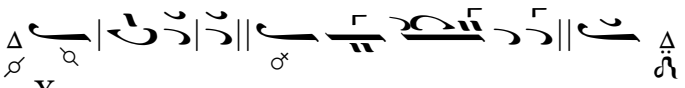

Εκεί που οργιάζει κυριολεκτικά η μονόγραμμη δίεση στον Γα είναι στα ειρμολογικά μέλη του πλαγίου του δευτέρου και στο "Τριήμερος ανέστης Χριστέ". Στο μέλος αυτό, το διάστημα Βου - Γα με μονόγραμμη δίεση - Δι, ακούγεται σαν Πα - Βου - Γα, οπότε ο ήχος γίνεται "πρώτος …παραμεσάζων" ή πλάγιος του δευτέρου...

παραμεσάζων, δικοί τους ήχοι είναι, διαλέγετε και παίρνετε, όμως την προμήθεια δεν την εισπράττει ο … παραμεσάζων αλλά οι εκμεταλλευόμενοι το όνομα του Πρίγγου.

Όμως ας προχωρήσουμε στην εξερεύνηση του λαβύρινθου, όπως κατάντησαν το όλο έργο.

Στο Βαρύ ήχο σημειώνουν έλξεις στον Πα με μονόγραμμη δίεση και στον Βου με απλή δίεση μετατρέποντας το σκληρό εναρμόνιο μέλος (αυτοί το ονόμασαν έτσι), σε μέλος με τη φθορά κλιτόν. Αντιγράφω από το "Μήτηρ μεν εγνώσθης" ξεκινούμε από τον Δι.

σω θη η ναι τα ας ψυ υ χα α α α ας η η η μω κτλ.

Στις κλασικές εκδόσεις ο Βου έχει απλή δίεση και μόνο στις τελικές καταλήξεις.

Από τους αίνους του Βαρέος ήχου αντιγράφω:

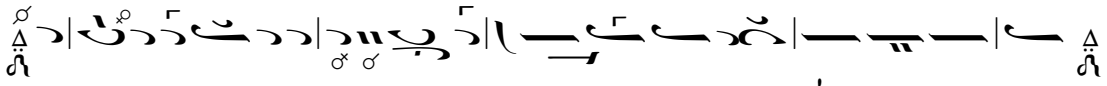

αι νει ει τε α αυτο ον ε εν τοι οις υ φι ι ι στοι

Αν καταλήξετε στον Δι όπως η μαρτυρία, έχετε πρόβλημα όρασης, οπότε βάλτε γυαλιά, ή αλλάξτε αυτά που φοράτε. Και μας λένε ότι προσπάθησαν να απαλλάξουν το κείμενο από τις ορθογραφικές και λοιπές τυπογραφικές αβλεψίες. Δηλ. το βιβλίο πέρασε από 6 μάτια!

Αφού φτάσαμε μέχρις εδώ ας … εξερευνήσουμε και τον υπόλοιπο λαβύρινθο. Ο Μεγάλος Δάσκαλος μας δείχνει την έξοδο σε κάθε σημείο και απαλλασσόμαστε από τα δύσβατα μονοπάτια που μόνο οι φουκαράδες τα ακολουθούν χωρίς ελπίδα να βγουν στο φως του ήλιου (=Πρίγγου).

Θεωρώ περιττό να επαναλάβω τα ίδια για τον πλάγιο του τετάρτου ήχο. Στο δεύτερο από τα τρία "Κύριε εκέκραξα" έχει κάνει…επιδρομή σμήνος 8 μονόγραμμων διέσεων και στο Δοξαστικό "Ο βασιλεύς των ουρανών", στις λέξεις **<u>Μήτηρ ανύμφευτε</u>**, η λανθασμένη ονομαστική του ουσιαστικού <u>συ-ντά-σσε-ται</u> με την κλητική του επιθέτου για να δέσει το γλυκό.

Οι διορθωτές - επιμελητές - συντακτική ομάδα θα πρέπει να γνωρίζουν ότι το πελαστικόν <u>ⲗⲁ</u> γράφεται με το **ε** και το **αι**, το δε γορθμικόν ⲩⲓ με τα υπόλοιπα φωνήεντα και διφθόγγους. Επομένως το σημείο και θειος νεανι...ⲩⲓ ας όπως και το διεστης προς ουρανο..ⲩⲟ ον είναι λάθος, όπως λάθος υπάρχει και στο δεύτερο ΣΤ΄ εωθινό που γράφει "διεστης προς **ουρανους**. Προχωρούμε: "Ιδου σκοτια …..και τι προς το **μνημείω**(;)

Αν βλέπουμε τέτοια τερατώδη λάθη μπορούμε να φαντασθούμε τι θα έχει γίνει στο βιβλίο της Μεγάλης Εβδομάδας.

Ύστερα απ' όσα διατυπώθηκαν παραπάνω για το μουσικό μέρος του βιβλίου, ας αναφερθούμε με λίγα λόγια στο χαιρετισμό και τους προλόγους του.

Όσα αναφέρει ο Μακαριώτατος για τον αείμνηστο Άρχοντα πρωτοψάλτη της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Κων. Πρίγγο, είναι καλά, ωραία και αληθινά, διότι πραγματικά το Πατριαρχικό ύφος που μεταδόθηκε με την παράδοση έχει χαρακτήρα ηγεμονικό, και οι εκάστοτε άρχοντες πρωτοψάλτες και λαμπαδάριοι, τήρησαν, τηρούν και θα τηρούν με ιερή ευλάβεια αυτή την παράδοση. Όμως το Αναστασιματάριο δεν είναι μελοποίηση ούτε του Πρίγγου, ούτε κανενός από τους χρηματίσαντες άρχοντες πρωτοψάλτες και λαμπαδαρίους. Απλά οι άνθρωποι αυτοί, φορείς της πλούσιας μουσικής Πατριαρχικής Παράδοσης έψαλλαν πάντα σύμφωνα με αυτήν.

Αρκεί μια παράλληλη ακρόαση Πρίγγου, Στανίτσα, Αστέρη, για να αποδειχθεί του λόγου το αληθές.

Άλλωστε ο κ. Νεραντζής στον πρόλογό του μας πληροφορεί ότι επειδή καταστράφηκαν κάποιες μαγνητοφωνήσεις, απευθύνθηκε στον αείμνηστο Θρασύβουλο Στανίτσα να του ψάλλει από τα απόστιχα του τετάρτου ήχου μέχρι τα απόστιχα του πλαγίου του πρώτου.

Ας μη ξεχνούμε ότι ο δομέστιχος της Μεγάλης Εκκλησίας Άγγελος Βουδούρης κατέγραψε την Πατριαρχική Παράδοση, όπως την έζησε κοντά στον Ιάκωβο Ναυπλιώτη, και αυτή δεν διαφέρει καθόλου απ' τις μεταγενέστερες καταγραφές, και επομένως το Αναστασιματάριο αυτό είναι εξέλιξη του Αναστασιματαρίου του Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου, όπως διαμορφώθηκε μέσα στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό από τους μεγάλους πρωτοψάλτες και μαΐστορες της ψαλτικής τέχνης.

Όμως η Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος ατύχησε με την επιλογή της συγκεκριμένης συγγραφικής ομάδας γιατί τους έδωσε την ευκαιρία να εισάγουν τα καινά δαιμόνια του Καρά και να κακοποιήσουν βάναυσα την Πατριαρχική Παράδοση.

Συνάδελφοι ιεροψάλτες, αν παρασυρθήκατε και αγοράσατε το βιβλίο, κρατήστε τους ψηφιακούς δίσκους και ανακυκλώστε το χαρτί που είναι καλής ποιότητας ή μια καλύτερη λύση είναι να οπλισθείτε με απέραντη υπομονή και ... ένα κιλό διορθωτικό (blanco) για να καθαρίσετε τις αυθαιρεσίες της ... συντακτικής ομάδος.

Γιάννου Νικόλαος
Συνταξιούχος τραπεζικός